

[Aksel Larsen.]

oplysninger, der er fremkommet bl. a. i „Reynolds News“, og det ærede medlem må kende de udtalelser, pastor Martin Niemöller fremsatte på et møde i London den 23. februar i år, og som ifølge et Reuter-telegram lyder således:

„I to år, sagde pastor Niemöller, havde han forgæves ledt efter en mand i Østtyskland, som var virkelig krigsuddannet. Jeg er overbevist om, sagde han, at der ikke foregår nogen uddannelse af krigsberedte tropper. Jeg har ikke mødt nogen, der har sagt: Jeg er blevet uddannet som maskingeværskytte, som krigsflyver eller som tankskytte. Der findes et folkepoliti, men selv havde pastor Niemöller aldrig set det bevåbnet med andet end revolvere og karabiner.“

Jeg tro nu, at de, der har været i et land og studeret dets forhold, ved bedre besked end de fantasifulde liniebetalte redaktører, der sidder så langt som muligt fra stedet, og som får des højere betaling, jo mere fantasifulde påstande de kan opfinde.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft roste vestmagterne, fordi de ikke havde sikret sig een eneste landvårts forbindelse med Berlin. Nej, det var vestmagterne af gode grunde afskåret fra, da Berlin og Tyskland indtil Elben blev erobret af Sovjettropper. Det ærede medlem burde have benyttet lejligheden til at rose Sovjetunionen, fordi Sovjetunionen alligevel overlod England, Frankrig og USA sektorer i Berlin.

Det ærede medlem påstår, at Sovjetunionen skabte Berlinkrisen i 1948—49. Det ærede medlem ved, at dette ikke er sandt. Det ærede medlem ved, at årsagen til Berlinkrisen var den pludselige og ensidige valutareform i Vesttyskland, som blev gennemført af vestmagterne, til trods for at der foregik forhandlinger med Sovjetunionen, altså mellem de fire besættelsesmagter, om en fælles valutareform for hele Tyskland. Pludselig kastedes der nye pengesedler på markedet i Vesttyskland, som, hvis man ikke havde grebet til regulære økonomiske forsvarsforanstaltninger, havde været i stand til at oversvømme Østtyskland via vestsektoren i Berlin og bringe uorden i Østtysklands økonomi, hvad der formentlig også var hensigten.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft havde den ufattelige dristighed at påstå, at ingen demokratiske lande har søgt at holde noget kolonifolk i slaveri. Det ærede medlem ved, at dette ikke er sandt. Det ærede medlem kender jo historien, historien om de kapita-

listiske landes uhyrlige udnyttelse og undertrykkelse af koloniernes folk. Det ærede medlem kender dog historien om Kina, om Afrika, om Indonesien o.s.v., og hvad mener det ærede medlem om de øjeblikkelige tilstande i Malaya og i Indokina, hvor henholdsvis England og Frankrig, som efter det ærede medlems opfattelse er demokratiske lande, fører den mest skænselsløse krig mod de indfødte? For Indokinas vedkommende er det særlig grelt, fordi Frankrig officielt har anerkendt Indokina som uafhængig republik, anerkendt Indokinas regering, udvekslet diplomater med Indokinas regering for så pludselig at bryde overenskomsten, fængsle to deputerede i det franske deputeretkammer, valgt af Indokina, udråde Japans medhjælper Bao Dai til kejser af Indokina og begynde krigen mod Indokina og Indokinas folk.

Hvad mener det ærede medlem hr. Hans Hedtoft om Englands forhold til Persien? Fordi Persien, som formelt er et selvstændigt land, ønsker at nationalisere bl. a. olieindustrien, mobiliserer Englands socialdemokratiske regering tropper, krigsskibe og luftlandetropper og forbereder sig på at sætte dem ind mod Persien, der tillader sig den forbrydelse at ville nationalisere. Det modsiger jo det ærede medlems påstand om, at det, han kalder demokratiske lande, aldrig har søgt at holde noget kolonifolk i slaveri.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft priser de kapitalistiske magter, fordi de har givet en række lande frihed og selvstyrelse. Det ærede medlem ved jo, at hvad angår Indien og lignende lande, havde England ikke mere noget valg, det var aldeles ikke frivilligt, det var nødtvungen.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft siger, at USA har givet Philippinerne fuld selvstændighed. Det ærede medlem ved, at dette ikke er sandt. Philippineres såkaldte uafhængighed er oprettet i henhold til en resolution fra den amerikanske kongres, underskrevet af præsident Roosevelt den 30. juni 1944. I denne resolution hedder det udtrykkeligt, at USA ville være i stand til at erhverve luft- land- og flådebaser samt bunkersstationer på Philippinerne. I henhold til denne resolution blev der den 14. marts 1947 afsluttet en traktat mellem USA og Philippinerne, hvorefter USA for en periode af 99 år overtager 23 militære, flåde- og luftbaser på Philippinerne. Kom så ikke og tal om Philippineres uafhængighed, skønt jeg kan forstå, at det ærede medlem gør det, for det er jo samme slags uafhængighed, som det ærede medlem og hans meningsfæller har tiltænkt Danmark.